

N Nieuwe consumentenagenda A2
MH/SL/AS
836-2020

Brussel, 20 oktober 2020

ADVIES

over

**DE EUROPESE RAADPLEGING
“NIEUWE CONSUMENTENAGENDA”**

(goedgekeurd door het bureau op 2 oktober 2020,
bekrachtigd door de algemene vergadering van de Hoge Raad op 20 oktober 2020)

Situering van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO

De Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO is een Belgische federale adviesraad opgericht bij de wet van 24 april 2014 betreffende de organisatie van de vertegenwoordiging van de zelfstandigen en de kmo's. Hij groepeert meer dan 170 door de Belgische overheid erkende beroeps- en interprofessionele organisaties die de belangen van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) verdedigen. De Hoge Raad bestaat in zijn huidige vorm reeds meer dan 50 jaar. Hij heeft drie opdrachten.

De Hoge Raad treedt op als spreekbuis van de Belgische zelfstandigen, vrije beroepen en kmo's. Volgens de Belgische definitie zijn kmo's die ondernemingen die in het kader van de Europese KMO-definitie worden aangeduid als micro- en kleine ondernemingen. De Hoge Raad vervult die rol onder meer door het geven van formele adviezen en dit in de eerste plaats aan de betrokken Ministers van de Belgische federale regering maar ook aan het Belgische Parlement en aan de Europese instanties. De adviezen van de Hoge Raad bestrijken alle mogelijke facetten van het beroepsleven van zelfstandigen en kmo's: het algemeen KMO-beleid, de beroepsreglementeringen, de handelspraktijken, de problematiek van de betalingsachterstand, administratieve vereenvoudiging, enz.

De Hoge Raad heeft ook een vertegenwoordigende bevoegdheid in die zin dat hij vertegenwoordigers afvaardigt naar beheers- of raadgevende organen van diverse socio-economische instanties. Aldus duidt de Hoge Raad in een dertigtal officiële instanties de vertegenwoordigers van de zelfstandigen en de kmo's aan.

Tot slot vormt de Hoge Raad ook een overlegplatform voor de zelfstandigen en de kmo's.

I. Een nieuwe consumentenagenda

Problemen die aan de orde zijn als gevolg van COVID-19

Vraag 2: Op grond van EU-regels hebben passagiers en reizigers recht op terugbetaling in geld voor geannuleerde pakketreizen en vervoersdiensten. Het ticket of de pakketreis dient volledig te worden terugbetaald binnen 7 dagen (vervoer door lucht of over water), 14 dagen (bus/touringcar, pakketreis) of 1 maand (spoor). Dit geldt ook in geval van annulering wegens buitengewone omstandigheden.

Vindt u dat er in een situatie als de COVID-19-pandemie, waarin de reizigersstromen als gevolg van mondiale reisbeperkingen bijna tot stilstand zijn gekomen, specifieke regels van toepassing zouden moeten zijn, bv. inzake langere termijnen voor vergoeding of vergoeding in de vorm van vouchers?

- Nee, er zijn geen specifieke regels nodig
- Ja, er zouden specifieke regels moeten gelden voor ongekenne situaties zoals in geval van mondiale reisbeperkingen
- Weet ik niet

Zo ja, welke regels zouden er moeten gelden?

- Langere termijnen voor terugbetaling
- Vervoersbedrijven en organisatoren van pakketreizen zouden reisvouchers moeten kunnen afgeven in plaats van geld terug te betalen
- Andere

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

De pakketreisorganisator, die verzekerd is tegen insolventie, zou deze vouchers moeten kunnen afgeven en de verzekering moet deze ook dekken.

Vraag 3: Momenteel gelden er verschillende termijnen voor de terugbetaling bij annulering van pakketreizen en van vervoersdiensten. Bovendien bestaat er wel een bescherming bij insolventie voor pakketreizen, maar niet voor individuele vervoersdiensten (zoals een vlucht). Bent u van mening dat de EU-regels betreffende de rechten van passagiers en reizigers als vervat in de verordeningen betreffende de rechten van reizigers en de richtlijn pakketreizen verder moeten worden geharmoniseerd?

- Ja
- Nee, het is passend dat er afhankelijk van de vervoerswijze of het soort reis verschillende regels gelden
- Weet ik niet

Licht toe

De verplichting om zekerheid te stellen voor de terugbetaling van alle betaalde bedragen als gevolg van insolventie zou moeten worden uitgebreid naar alle luchtvaartmaatschappijen die het Europese luchtruim binnenkomen. Voorts zou de verplichte insolventieverzekering ook moeten worden uitgebreid naar alle professionals die diensten van luchtvervoer van passagiers binnen het Europese luchtruim verkopen.

Naast de noodzakelijke harmonisatie van de termijnen, moet men er bovendien ook voor zorgen dat de terugbetalingstermijn voldoende lang is, rekening houdende met het feit dat de doorverkopers en de organisatoren van pakketreizen eerst het geld dat werd gestort aan de aanbieders van reisdiensten moeten terugkrijgen vooraleer zij de reizigers kunnen terugbetalen.

Prioriteiten voor de middellange termijn voor een toekomstige strategie voor het EUconsumentenbeleid

Vraag 5: De nieuwe consumentenagenda moet getuigen van een gemeenschappelijke visie op de prioriteiten van het consumentenbeleid voor de Unie en de lidstaten. Wat zouden volgens u de komende jaren de belangrijkste prioriteiten moeten zijn?

maximaal 3 kiezen

- Consumenten beter helpen bij de overstap naar duurzamer en milieuvriendelijker consumptie
- Consumenten beter helpen te profiteren van de toenemende digitalisering
- Bescherming van kwetsbare consumenten
- Doeltreffender handhaving van consumentenrechten
- Consumenten krachtigere, snellere en betaalbare instrumenten aanreiken om schadeloosstelling te verkrijgen
- Samenwerking met derde landen
- Betere afstemming tussen het EU-consumentenbeleid en de prioriteiten van de lidstaten
- Andere

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

Het principe « Think Small First » zou systematisch moeten worden toegepast in het kader van EU-consumentenbeleid.

II. De consument voorbereiden op de groene transitie

Als onderdeel van het nieuwe wil de Commissie een herziening van [actieplan voor de circulaire economie](#) de EU-consumentenwetgeving voorstellen om ervoor te zorgen dat consumenten bij het verkooppunt betrouwbare en relevante informatie ontvangen over producten, bv. over de levensduur ervan en de beschikbaarheid van reparatiediensten, vervangingsonderdelen en reparatiehandleidingen. De Commissie zal ook overwegen om de consumentenbescherming tegen groenwassen en vroegtijdige veroudering verder te versterken en minimumeisen vast te stellen voor duurzaamheidsetiketten/logo's en voor informatiehulpmiddelen.

Overigens kunnen relevante vragen en onderwerpen ook aan bod komen in het kader van toekomstige openbare raadplegingen, bv. over het wetgevingsvoorstel inzake de onderbouwing van groene claims en het wetgevingsvoorstel voor een initiatief inzake duurzaam productbeleid (eveneens aangekondigd in het actieplan voor de circulaire economie).

1 Nu er meer en meer belang wordt gehecht aan milieuprestaties en klimaatneutraliteit, tonen studies aan dat consumenten steeds [vaker willen kiezen voor duurzamere consumptiepatronen en -keuzes, maar op belemmeringen stuiten](#). Welke van de belemmeringen in de onderstaande lijst weerhouden de consument er volgens u het sterkst van om deel te nemen aan de circulaire economie en voor duurzamere consumptie te kiezen?

maximaal 3 kiezen

- Het is onduidelijk hoe lang producten meegaan zonder reparatie
- Het is onduidelijk of producten gemakkelijk kunnen worden hersteld door een professionele reparateur
- Het is onduidelijk of producten gemakkelijk kunnen worden hersteld door de consument zelf
- Het is lastig na te gaan of producten milieuvriendelijk zijn
- Het is lastig om de betrouwbaarheid van (o.m. klimaatgerelateerde) milieucclaims inzake producten te controleren [2]
- Wildgroei aan al dan niet transparante/duidelijke/betrouwbare duurzaamheidslogo's/labels voor producten en diensten
- Wildgroei aan al dan niet transparante/duidelijke/betrouwbare IT-tools (zoals consumentenapps) die voorlichting geven op het gebied van duurzamere consumptie
- Gebrek aan kennis over hoe men kan overschakelen op duurzamere consumptie
- Gebrek aan middelen om de ecologische voetafdruk van de individuele consumenten gemakkelijk te meten
- Niet-beschikbaarheid van milieuvriendelijke producten
- Algemeen gebrek aan belangstelling voor duurzamere consumptie

- De indruk dat milieuvriendelijke producten duurder zijn dan milieuonvriendelijkere alternatieven
- De indruk dat milieuvriendelijke producten van slechtere kwaliteit en minder performant zijn dan milieuonvriendelijkere alternatieven
- Andere
- Geen van de bovenstaande opties

Gelieve te specificeren
maximaal 150 teken(s)

2 [Onderzoek](#) wijst uit dat consumenten bij de beslissing om al dan niet voor de circulaire economie te kiezen, het meeste waarde hechten aan de prijswaardeverhouding, gevolgd door gemak. Dit geldt ook voor de aankoop van duurzame consumptiegoederen (zoals huishoudelijke apparaten, ICT, elektronica en andere goederen zonder vervaldatum).

Aan welke van de onderstaande soorten informatie zouden consumenten volgens u het meeste hebben als het gaat om de keuze voor duurzame producten en om de bevordering van hun deelname aan de circulaire economie?

maximaal 3 kiezen

- Informatie over de “gegarandeerde” levensduur van producten (eventuele reparatiekosten zijn dan niet voor rekening van de consument)
- Informatie over de “verwachte” levensduur van producten zonder reparatie (eventuele reparaties na de wettelijke garantieperiode zijn dan voor rekening van de consument)
- Informatie over de levensduur van projecten, waarbij eventuele kleine, redelijke reparaties na de wettelijke garantieperiode voor rekening van de consument zijn
- Informatie over de repareerbaarheid van het product (bv. beschikbaarheid van reparatiediensten, vervangingsonderdelen, reparatiehandleidingen en reparatiescore)
- Informatie over de (gemiddelde) reparatiekosten
- Informatie over software-updates of de mogelijkheid tot upgraden van hardware en software van het product
- Informatie (bv. label/logo) over de duurzaamheid van het product (waaronder ecologische en sociale aspecten)
- Aanbeveling over de duurzaamheid van het product (waaronder ecologische en sociale aspecten) door een erkende openbare of particuliere bron (bv. overheidsdienst, deskundige, beroemdheid of vriend)
- Informatie over de levenscyclus en de ecologische en klimaatvoetafdruk van het product (met inbegrip van informatie over grondstoffenwinning, fabricage, vervoer, gebruik en einde van de levensduur/recycling) [\[3\]](#)

- Informatie over de ecologische en klimaatvoetafdruk tijdens enkel het gebruik
- Informatie over de duurzaamheid uit sociaal oogpunt, bv. wat betreft de mensenrechten en de rechten van werknemers
- Andere
- Geen van de bovenstaande opties

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

3 De snellere veroudering van producten is een groeiende bron van zorg voor consumenten en consumentenbeschermingsautoriteiten. In 2016 heeft de [4] Commissie richtsnoeren uitgevaardigd over zogenoemde geplande (opzettelijke) veroudering. Er bestaan echter nog andere vormen van veroudering, waarbij het product zijn functionaliteit eerder dan verwacht volledig verliest, zonder een spoor van opzettelijke veroudering. [5]

Als u (of uw klanten, als u een verkoper/fabrikant bent) de afgelopen drie jaar te maken heeft gehad met producten die het onverwachts begaven, geef dan aan om welke productcategorie(ën) het ging:

maximaal 3 kiezen

- Informatie- en communicatietechnologieproducten (bv. mobiele telefoon, computer en randapparatuur, spelapparatuur)
- Software en programma's
- Andere elektronica (bv. tv, audiovisuele apparatuur, digitale camera)
- Grote huishoudelijke apparaten (bv. vaatwasser, koelkast)
- Meubelen, speelgoed en niet-elektronische spellen
- Apparatuur voor sport en recreatie (bv. fiets)
- Kleding en schoeisel
- Kleine huishoudelijke apparaten (bv. waterkoker, broodrooster, magnetron, hobbyapparatuur)
- Mobiliteitshulpmiddelen (bv. automobielen, fiets, scooter)
- Andere
- Geen - geen ervaring op dit gebied

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

4 Hoewel repareerbaarheid bijzonder relevant is om Europese bedrijven en burgers te helpen bij de overgang naar een sterkere en meer circulaire economie, wijst onderzoek uit dat de hoge kosten van reparaties en vervangingsonderdelen ertoe leiden dat er in de EU niet méér wordt gerepareerd.

- a) Als u er niet in slaagde om een onlangs aangeschaft product zelf te herstellen, waardoor kwam dat dan?

maximaal 3 kiezen

- De reparatie was te moeilijk voor mij
- Er was geen (gebruiksvriendelijke) reparatiehandleiding beschikbaar
- Ik wist niet waar of hoe ik aan vervangingsonderdelen kon komen
- De noodzakelijke vervangingsonderdelen waren niet beschikbaar
- De vervangingsonderdelen waren te duur
- Ik kon het product niet openmaken (het was gelijmd, er was speciaal gereedschap nodig, enz.)
- De software/firmware werd niet langer ondersteund
- Het kapotte onderdeel kon als gevolg van het productontwerp niet worden gerepareerd
- Andere
- Geen - geen ervaring op dit gebied

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

- b) Als u er niet in slaagde om onlangs aangeschafte product te laten herstellen door een professionele reparateur, waardoor kwam dat dan?

maximaal 3 kiezen

- Het was te duur/vervangen was goedkoper
- Het was niet eenvoudig om er achter te komen of en waar de reparatie kon worden uitgevoerd
- De reparatie zou te lang hebben geduurd en vervangen ging sneller
- De detailhandelaar stelde voor om het product te vervangen in plaats van te herstellen
- De reparatie kon niet ter plaatse worden uitgevoerd
- Andere
- Geen - geen ervaring op dit gebied

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

5 Veel consumenten willen meer rechten en toegang tot betrouwbare informatie om hun rol bij de groene transitie ten volle te kunnen spelen Welke van de onderstaande maatregelen zouden daar volgens u het krachtigst toe bijdragen?

maximaal 3 kiezen

- Betere consumentenvoorlichting over de duurzaamheid van producten (levensduur)
- Betere consumentenvoorlichting over de repareerbaarheid van producten
- Betere consumentenvoorlichting over software-updates/upgrades
- Betere consumentenvoorlichting over de levenscyclus en de ecologische en klimaatvoetafdruk van het product of de dienst (met inbegrip van informatie over grondstoffenwinning, fabricage, vervoer, gebruik en einde van de levensduur/recycling)
- Informatie over de ecologische en klimaatvoetafdruk tijdens het gebruik alleen
- Betere consumentenvoorlichting over de manier waarop onder extreme weersomstandigheden moet worden omgegaan met weersbestendige producten voor buitengebruik
- Betere consumentenvoorlichting over de duurzaamheid uit sociaal oogpunt, bv. wat betreft de mensenrechten en de rechten van werknemers
- De transparantie en betrouwbaarheid bevorderen van duurzaamheidslogo's/labels (bv. betreffende ecologische en sociale aspecten)
- Zorgen voor meer transparantie en betrouwbaarheid inzake IT-tools (zoals consumentenapps) die advies geven inzake duurzame consumptie
- Zorgen voor betere bescherming tegen praktijken die ertoe leiden dat producten het eerder begeven dan normaal zou mogen worden verwacht (de zogenaamde "vroegtijdige en geplande veroudering")
- Nieuwe consumentenrechten vaststellen op het gebied van de reparatie van producten (bv. wat betreft kritieke software-updates)
- Zorgen voor krachtiger bescherming tegen groenwassen (d.w.z. milieucclaims in verband met producten of diensten die overdreven, te vaag, onwaar of onbewijsbaar zijn)
- Consumenten wijzen op de rol die zij spelen bij de circulaire economie en de groene transitie
- Het EU-consumentenrecht op deze punten krachtiger handhaven
- Andere
- Geen van de bovenstaande opties

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

6 Welke van de onderstaande maatregelen zou volgens u de handhaving van EUconsumentenwetgeving, en daarmee de deelname van consumenten aan de groene transitie, het doeltreffendst bevorderen?

maximaal 3 kiezen

- Nationale handhavingsinstanties ertoe verplichten prioriteit te geven (bv. door daarvoor meer middelen uit te trekken) aan de handhaving van bepalingen die de deelname van de consumenten aan de circulaire economie bevorderen
- Meer door de EU gefinancierde opleiding van handhavingsautoriteiten en rechters over deze kwesties
- Uitgebreide EU-richtsnoeren voor handhavingsinstanties om groenwassen en verouderingspraktijken tegen te gaan en de handhaving van regels inzake consumentenvoorlichting te bevorderen
- Op EU-niveau een adviessysteem opzetten om te waarborgen dat de duurzaamheidsclaims op producten op betrouwbare informatie zijn gebaseerd
- Nationale handhavingsinstanties door middel van investeringen in nieuwe technologieën (zoals op kunstmatige intelligentie gebaseerde systemen) helpen bij het traceren van de hele waardeketen om onware of misleidende claims op te sporen
- Op EU-niveau afschrikkende sancties invoeren voor het verstrekken van misleidende informatie aan consumenten
- Een doeltreffende tool ontwikkelen waarmee consumenten problemen die zij ondervinden, zoals misleidende informatie of het ontbreken van milieuinformatie, aan de autoriteiten kunnen melden
- De samenwerking tussen overheidsdiensten en bedrijven verbeteren zodat misleidende claims/informatie snel kunnen worden verwijderd/gecorrigeerd en consumenten worden geïnformeerd en/of een passende oplossing wordt voorgesteld
- Andere
- Geen van de bovenstaande opties

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

--

III. Richtlijn consumentenkrediet

Vraag 1: Kredieten van minder dan 200 EUR en bepaalde andere kredieten (bv. rentevrije leningen zonder andere kosten, bepaalde leasecontracten) vallen momenteel buiten het toepassingsgebied van de richtlijn. De richtlijn zou ook betrekking moeten hebben op:

- Kredieten van minder dan 200 EUR
- Kredieten van meer dan 75 000 EUR voor andere doeleinden dan de renovatie van niet-zakelijk onroerend goed
- Leningen die particulieren elkaar onderling verstrekken via online platforms (peer-to-peerlenen)
- Alle kredietvormen die momenteel zijn vrijgesteld
- Het toepassingsgebied hoeft niet te worden verruimd
- Weet ik niet
- Andere

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

Vanuit Level Playing Field moeten er gelijke regels zijn voor alle marktspelers.

Vraag 2: De richtlijn consumentenkrediet verplicht kredietgevers om consumenten in de precontractuele fase standaardinformatie te verstrekken. Dit zou de consument moeten helpen om de belangrijkste kenmerken van een krediet te begrijpen en met volledige kennis van zaken tot een besluit te komen. Hou zou u, met name in de online-omgeving, de informatievoorziening aan de consument zodanig verbeteren dat deze tijdig en passend wordt voorgelicht?

a) In welke vorm zou precontractuele informatie het beste kunnen worden verstrekt?

maximaal 2 kiezen

- De informatie verstrekken in een standaardformaat (“Europese standaardinformatie inzake consumentenkrediet”)
- Vereenvoudigde informatie verstrekken over de belangrijkste kenmerken van het aanbod
- Kredietaanbiedingen weergeven in een vergelijkende tabel
- Online verstrekte informatie aanpassen aan de afmetingen van het scherm

b) Op welk moment van de transactie zou precontractuele informatie moeten worden verstrekt?

maximaal 2 kiezen

- Ten minste vijf dagen voor de ondertekening van het contract
- Ten minste één dag voor de ondertekening van het contract
- Ten minste één uur voor de ondertekening van het contract
- Tegelijk met de andere kredietvoorwaarden, net voor de ondertekening van het contract

- c) Welke belangrijke kenmerken zouden volgens u in de precontractuele fase opvallend aan de consument moeten worden getoond?

maximaal 200 teken(s)

De richtlijn is voldoende. Er is geen nood aan bijkomende aanvullende regels.

Vraag 3: Om consumenten in staat te stellen verschillende aanbiedingen te begrijpen en te vergelijken, stipuleert de richtlijn welke informatie in reclamemateriaal moet worden vermeld. Het gaat onder meer om het rentepercentage, het totale kredietbedrag en het jaarlijkse kostenpercentage. Hoe zou de verstrekking van zulke informatie via de verschillende kanalen in de reclamefase kunnen worden verbeterd?

Kies de meest relevante optie(s)

	De hoeveelheid informatie moet worden verminderd (bv. door te focussen op het jaarlijkse kostenpercentage)	De informatie moet bijzonder opvallend worden weergegeven (bv. op een uitnodigend wijze die direct in het oog springt)	De informatie moet vergezeld gaan van waarschuwingen voor de gevolgen van het krediet (bv. "Let op, geld lenen, kost ook geld")
Gedrukte media	☐	☐	☐
Online	☐	☐	☐
Radio	☐	☐	☐
TV	☐	☐	☐

Vraag 4: De richtlijn beoogt verantwoorde kredietverleningspraktijken te bevorderen, bijvoorbeeld door kredietverleners ertoe te verplichten om vóór de sluiting van de kredietovereenkomst te beoordelen of het waarschijnlijk is dat de consument in staat is het krediet terug te betalen (kredietwaardigheidsbeoordeling). Dit is van cruciaal belang om achterstanden bij schulden en overmatige schuldenlasten te voorkomen. Hoe zouden de bestaande regels inzake de verantwoorde verstrekking en opnemings van krediet nog kunnen worden verbeterd?

maximaal 3 kiezen

- Bindende beginselen inzake verantwoorde kredietverstrekking invoeren, zoals de verplichting om bij het ontwikkelen van kredietproducten rekening te houden met de belangen, doelstellingen en kenmerken van de consument
- Buitensporige kredietkosten voorkomen door een bovengrens te stellen aan de rentevoet
- Ongevraagde kredietaanbiedingen verbieden
- Nadere maatregelen nemen om consumenten te beschermen bij ongevraagde kredietaanbiedingen, bijvoorbeeld door daarin verplicht te laten wijzen op het herroepingsrecht
- Online aankopen op krediet zonder voldoende bedenktijd (bv. een met één muisklik verkregen krediet) voorkomen
- Het proces van kredietwaardigheidsbeoordeling in de lidstaten harmoniseren
- De kredietverstrekking bij een negatieve kredietwaardigheidsbeoordeling verbieden

- Aan de kredietverstrekking aan consumenten met een negatieve kredietwaardigheidsbeoordeling voorwaarden verbinden, zoals de verplichting om schuldadvies te verstrekken of bij te late terugbetalingen aflossingsvrije perioden toe te staan
- De verplichte aankoop verbieden van aanvullende producten, zoals een betalingsverzekering, als voorwaarde voor de sluiting van een kredietovereenkomst (“tying”)
- Kredietgevers ertoe verplichten financiële educatie te bevorderen
- Geen aanvullende maatregelen nodig
- Weet ik niet
- Andere

5 De richtlijn verplicht kredietgevers ertoe om na te gaan of consumenten in staat zijn hun lening terug te betalen (kredietwaardigheidsbeoordeling). Zij baseren zich daarbij zo nodig op gegevens uit kredietdatabanken. De regels inzake de kredietwaardigheidsbeoordeling en inzake de toegang tot kredietdatabanken met informatie over de kredietgeschiedenis van consumenten verschillen per lidstaat. Zou de EU gemeenschappelijke normen moeten invoeren om een hoog en homogeen niveau van consumentenbescherming te waarborgen en om kredietgevers te helpen bij het benutten van nieuwe mogelijkheden in andere lidstaten en de regeldruk voor hen te verlichten?

maximaal 2 kiezen

- Ja, het EU-recht zou moeten voorzien in gemeenschappelijke normen inzake de gegevens/methodologie voor kredietwaardigheidsbeoordelingen
- Ja, het EU-recht zou moeten voorzien in gemeenschappelijke normen inzake de categorieën gegevens die voor de beoordeling van kredietwaardigheid in kredietdatabanken worden verzameld en inzake de uitwisseling van die gegevens tussen de lidstaten
- Nee, de regels van de EU inzake kredietwaardigheidsbeoordelingen of kredietdatabanken hoeven niet te worden veranderd
- Weet ik niet
- Andere

Gelieve te specificeren welke normen/methodologie zouden moeten worden gebruikt

maximaal 150 teken(s)

De kredietbemiddelaars moeten toegang hebben tot de kredietdatabanken.

6 Welke maatregelen zouden kunnen worden overwogen om de belangen van zowel de kredietgevers als de kredietnemers te waarborgen in situaties van uitzonderlijke en systemische economische ontwrichting, zoals de door de COVID-19-pandemie veroorzaakte crisis?

maximaal 2 kiezen

- Zorgen voor specifieke regels op grond waarvan de lidstaten maatregelen inzake moratoria op betalingen kunnen nemen en op grond waarvan in die gevallen een minimumniveau van consumentenbescherming gewaarborgd is
- Vaststelling door de lidstaten van maatregelen die kredietgevers ertoe aanzetten om een redelijke tolerantie te betrachten (bv. door tijdelijk uitstel te verlenen voor aflossingen en rentebetalingen op een verstrekte lening) als een kredietnemer in financiële moeilijkheden verkeert of waarschijnlijk zal gaan verkeren
- De flexibiliteit die is ingebouwd in het pakket aan prudentiële regels voor banken benutten om de kredietverlening ter ondersteuning van consumenten en bedrijven in de crisisperiode te bevorderen
- De lidstaten ertoe verplichten diensten te bevorderen ter ondersteuning (bv. in de vorm van schuldadvies) van consumenten met een te hoge schuldenlast, die moeite hebben om hun schuld te voldoen of voor wie armoede dreigt
- Kredietgevers ertoe verplichten om te zorgen voor voorlichting en bewustmaking inzake schuldbeheer voor consumenten die in financiële moeilijkheden verkeren
- Er is geen actie op EU-niveau nodig
- Andere

Gelieve te specificeren

maximaal 150 teken(s)

Nauwe betrokkenheid van de kredietbemiddelaar.